

Konferensen hemställer, att organisationens medlemmar, i avvaktan på upprättandet av ett sjukvårdsväsende, som omfattar alla arbetare och deras anhöriga, måtte sörja för att lämplig och tillräcklig sjukvård beredes sjömannens anhöriga. Organisationens medlemmar böra på anmodan av Internationella arbetsbyråns styrelse underrätta byrån om åtgärder, som i detta syfte vidtagits.

Bilaga F.

Konvention (nr 71) angående pensionering av sjömän.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Seattle och där samlats den 6 juni 1946 till sitt tjugooåttonde sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående pensionering av sjömän, vilken fråga innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

bestämt, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna, den tjugooåttonde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande konvention, som skall benämnas »konventionen angående pensionering av sjömän, 1946» [Seafarers' Pensions Convention, 1946].

Artikel 1.

I denna konvention omfattar begreppet »sjöman» varje person anställd ombord å varje sjögående fartyg, annat än krigsfartyg, som är registrerat i ett territorium, för vilket denna konvention gäller.

Artikel 2.

1. Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, för vilken denna konvention är i kraft, skall i enlighet med nationell lagstiftning upprätta eller sörja för upprättandet av ett pensionssystem för sjömän, när dessa lämna sjötjänsten.

2. Pensionssystemet må innehålla de undantag, som vederbörande medlemsstat anser nödvändiga med hänsyn till:

a) personer anställda ombord å:

- 1) fartyg, som tillhör offentlig myndighet, när sådant fartyg icke nyttjas i handelssjöfart;
- 2) fartyg, som icke yrkesmässigt nyttjas till befordran av last eller passagerare;
- 3) fiskefartyg;
- 4) sälfångstfartyg;
- 5) fartyg med en bruttodräktighet understigande 200 registerton;
- 6) träfartyg av primitiv byggnad, såsom »dhows» och »junks»;
- 7) i Indien registrerade fartyg med en bruttodräktighet icke överstigande 300 registerton, som nyttjas i »home trade», för en period av högst fem år räknat från dagen för registreringen av Indiens ratifikation av denna konvention;

- b) medlemmar av redarens familj;
- c) lotsar, som ej tillhöra besättningen;
- d) personer anställda ombord å fartyg av annan arbetsgivare än redaren, med undantag av radiotelegrafister och ekonomipersonal;
- e) personer, som sysselsättas i hamn men vanligen icke utföra arbete ombord på fartyget är till sjöss;
- f) befattningshavare i tjänst hos offentlig myndighet, vilka åtnjuta i huvudsak minst lika goda förmåner som de, vilka förutsättas i denna konvention;
- g) personer, som icke uppbära ersättning för sin tjänst eller endast åtnjuta nominell lön eller som avlönas uteslutande med andel i vinst;
- h) personer, som arbeta uteslutande för egen räkning;
- i) personer anställda ombord å valfångstfartyg, flytande valkokerier eller transportfartyg eller eljest hos valfångstexpedition eller liknande företag på villkor fastställda i särskilt med vederbörande sjöfolksorganisation slutet kollektivavtal för valfångst eller liknande företag, innehållande bestämmelser angående löner, arbetstid och andra arbetsvillkor;
- j) personer, som icke äro bosatta i medlemsstatens territorium;
- k) personer, som icke äro medborgare i medlemsstaten.

Artikel 3.

1. Pensionssystemet skall uppfylla en av följande betingelser:
 - a) pension, som däri avses, skall
 - 1) utgå till sjöman, som fullgjort föreskriven sjötjänst och uppnått en ålder av 55 eller 60 år, allt efter vad systemet därom bestämmer; och
 - 2) tillsammans med varje annan social pensionsförmån, som samtidigt utgår till pensionären, uppgå till minst det belopp, som erhålles, om för varje tjänsteår till sjöss vid uppnådd pensionsålder av 55 resp. 60 år räknas med i förra fallet 1,5 procent och i senare fallet 2 procent av den hyra, varå under vederbörande tjänsteår avgift erlagts för sjömannen;
 - b) pensionssystemet skall bereda pensioner av sådan storlek, att desamma, tillsammans med varje annan social pensionsförmån, som samtidigt utgår till pensionären, och varje social trygghetsförmån, som tillkommer avliden pensionärs anhöriga (sådan detta begrepp må vara definierat genom nationell lagstiftning), kräva premier, som från alla källor sammanlagt uppgå till minst 10 procent av hela den lön, på grundval varav bidrag inbetalas till systemet.
2. Sjömännens kollektiva bidrag må icke uppgå till mer än halva kostnaden för de pensioner, som utgå enligt pensionssystemet.

Artikel 4.

1. Pensionssystemet skall innefatta anordningar av beskaffenhet att för personer, som upphöra att tillhöra systemet, bevara genom premieinbetalning redan förvärvad rätt till pension eller att tillförsäkra dem återbäring av motvärdet till de premier, som tillgodoförts vederbörandes konto.
2. Systemet skall tillförsäkra envar rätt till överklagande i varje tvist, som härrör från dess tillämpning.
3. Systemet må innefatta föreskrift om förverkande eller suspension av rätten till pension, helt eller delvis, ifall pensionstagaren beträffs med svikligt förfarande.
4. Redare och sjömän, som bidraga med avgifter till pensionssystemet, skola äga rätt att genom representanter deltaga i förvaltningen därav.

Artikel 5.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns direktör och registreras av honom.

Artikel 6.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av direktören.

2. Den skall träda i kraft sex månader efter den dag, ratifikationer registrerats för fem av följande länder: Amerikas förenta stater, Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Chile, Kina, Danmark, Finland, Frankrike, Storbritannien och Norra Irland, Grekland, Indien, Irland, Italien, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Sverige, Turkiet och Jugoslavien, varav minst tre länder med en handelsflotta av var för sig minst en miljon bruttoregister-ton. Denna bestämmelse har till ändamål att underlätta och främja medlemsstaternas snara ratifikation av konventionen.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat sex månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 7—12.

(*Dessa artiklar, vilka äro av samma lydelse som art. 16—21 i konvention (nr 68) angående kosthåll och utspisning för fartygsbesättningar, hava här utesluts.*)

*Bilaga G.***Konvention (nr 72) angående semester med bibehållen hyra för sjömän.**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Seattle och där samlats den 6 juni 1946 till sitt tjugoåttonde sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående semester med bibehållen hyra för sjömän, vilken fråga utgör den sjätte punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

funnit, att dessa förslag innebära en fullständig revision av semester-(sjöfarts-)konventionen, 1936 och bära taga form av en internationell konvention,

antager denna, den tjugoåttonde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande konvention, som skall benämnas »Semester-(sjöfarts-)konventionen, 1946» [Paid Vacations (Seafarers) Convention, 1946].

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning å varje sjögående, maskindrivet fartyg i allmän eller enskild ägo, som yrkesmässigt nyttjas till befordran av last eller passagerare och är registrerat i territorium, för vilket denna konvention gäller.

2. Genom nationell lagstiftning skall fastställas när ett fartyg skall anses såsom sjögående.